

Tribunalul București admite în principiu cererea lui Dan Voiculescu de revizuire și rejudecare a dosarului ICA

Tribunalul București a admis miercuri, în principiu, o cerere formulată de Dan Voiculescu de revizuire și rejudecare a dosarului privind privatizarea Institutului de Cercetari Alimentare (ICA), în care omul de afaceri a fost condamnat în 2014 la 10 ani de închisoare, din care a executat efectiv trei ani și zece luni.

Trebuie menționat ca atât pe portalul instanțelor, cât și în cuprinsul deciziei, numele lui Dan Voiculescu a fost anonimizat.

În baza art.459 alin.4 Cpp, cu referire la art.453 alin.1 lit.d) Cpp, admite, în principiu, cererea de revizuire a sentinței penale nr. 701/26.09.2013 pronunțate de Tribunalul București - Secția I Penala, definitivă și modificată prin decizia penală nr. 888/08.08.2014 a Curții de Apel București, în dosarul nr.25497/3/2012**, formulată de revizuentul Anonimizat 1. Stabilește termen pentru rejudecarea cauzei la data de 30.04.2026, ora 12:00, pentru când vor fi citați revizuentul Anonimizat 1 și intimații Sandu Jean Catalin, Popa Corneliu, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, Savulescu Vlad Nicolae, Sin Gheorghe, Baci Constantin, Petre Alexandru, Pop Flavius Adrian, Ene (Fosta Udrea) Vica, Marinescu Grigore, Domnișoru Mihaela, Domnișoru Ciprian, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Agenția Domeniilor Statului, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina Mirela, Grup Industrial Voiculescu și Compania (Grivco SA), Compania de Cercetari Aplicative și Investiții SA. Definitivă', se arată în decizia tribunalului.

În luna ianuarie, avocații lui Dan Voiculescu au depus la Tribunalul București o cerere de revizuire, în care solicita anularea sentinței din august 2014, prin care a fost condamnat la zece ani închisoare.

Pe rolul Tribunalului București se mai afla o alta cerere de revizuire, depusă de Dan Voiculescu și ceilalți inculpați din dosar, care are următorul termen de judecată pe 13 martie și în care un magistrat a dispus deja suspendarea recuperării prejudiciului.

În cererea de revizuire este invocată o decizie luată anul trecut de șefa Instanței supreme, Lia Savonea, care a stabilit ca fostă judecătoare Camelia Bogdan ar fi săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu, prin modalitatea în care a dispus confiscarea unor bunuri ale inculpaților din dosarul ICA.

Pe 8 august 2014, Curtea de Apel București l-a condamnat definitiv la 10 ani de închisoare cu executare pe Dan Voiculescu, fiind stabilit un prejudiciu de aproximativ 60 de milioane de euro. Decizia a fost luată de un complet format din judecatorii Camelia Bogdan și Mihai Alexandru Mihalcea.

Ulterior, Camelia Bogdan a fost exclusă din magistratura în aprilie 2022, în baza unui raport al Inspecției Judiciare, în care a fost acuzată ca nu a respectat dispozițiile privind distribuirea aleatorie a cauzelor, pe vremea când era judecătoare la Secția penala a Curții de Apel București.

Între timp, condamnații din dosarul ICA au depus la Parchetul General o plângere pentru abuz în serviciu împotriva Cameliei Bogdan, soluționată în august 2023 de procurori prin clasare, pe motiv ca 'fapta nu există'.

Soluția de clasare a fost atacată în instanță, iar în septembrie 2025, șefa Înaltei Curți, Lia Savonea, a decis definitiv ca, în cursul judecării dosarului ICA la Curtea de Apel București, judecătoarea Camelia Bogdan ar fi săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu prin modalitatea în care a dispus confiscarea unor bunuri ale inculpaților în demersul de recuperare a prejudiciului.

Concret, Savonea argumenta ca fosta judecatoare Camelia Bogdan a dispus recuperarea prejudiciului în dosarul ICA (printre care turnul Grivco și fostul sediu al Antenelor), prin aplicarea legislației europene în materie de confiscare extinsa (Directiva 2014/42/UE privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii în UE; Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului Uniunii Europene privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătura cu infracțiunea), deși nu era transpusă în legislația română și se aplica pentru viitor.

'Trebuie subliniat ca Directiva nu era transpusă în legislația națională la vremea respectiva, având termen de transpunere în legislațiile naționale la 4 octombrie 2016, pentru a se putea da efect util dreptului Uniunii Europene. Ca instrument de drept, Directiva se poate adresa mai multor state membre și reprezintă un instrument de armonizare a legislațiilor acestora, fie într-un anumit domeniu, fie pentru introducerea unei reforme legislative complexe, deoarece se lasă la latitudinea statului o marja de apreciere cu privire la modul de punere în aplicare. Astfel, transpunerea trebuie să aibă loc în termenul prevăzut în conținutul directivei, pentru a putea da efect util al dreptului Uniunii Europene. În lipsa transpunerii, directiva nu are însă aplicabilitate directă, dar Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în jurisprudența sa ca directivele sunt susceptibile de efect direct și ca doar particularii se pot prevala de acesta, în acțiuni îndreptate împotriva statului, neputând fi însă aplicată de stat împotriva particularilor. (...) Prin urmare, confiscarea de la terțe persoane nu se putea întemeia pe prevederile Directivei 2014/42/UE, la data pronunțării deciziei, aceasta nefiind transpusă', spunea Savonea, în motivare.

Lia Savonea o acuza pe Camelia Bogdan ca a aplicat retroactiv norme europene, 'transformând confiscarea specială într-o confiscare extinsă mascată, ceea ce contravine principiului nullum crimen, nulla poena sine lege'.

'În cauza s-a făcut o aplicare retroactivă în defavoarea părților, printr-un abuz de interpretare. Astfel, au fost invocate aceste instrumente europene pentru a fundamenta o confiscare cu caracter extins, deși faptele erau anterioare adoptării lor și transpunerii în legislația română. O asemenea interpretare a transformat un proces penal într-un teren de experiment normativ, folosind instrumente netranspuse pentru a justifica o măsură severă. Procedând în acest fel, s-au încălcat nu doar drepturi individuale, ci și principiul general al securității juridice', se arată în motivarea semnată de Lia Savonea.

Ea și-a însușit și susținerile condamnaților, în sensul ca activitatea judiciară desfășurată cu încălcarea legii de către Camelia Bogdan nu s-a limitat doar la pronunțarea sentinței în dosarul ICA, ci a continuat și ulterior pronunțării acestei decizii, și anume a desfășurat 'o serie de activități nelegale și nereglementare, în scopul de a se asigura de executarea de către organele competente ale statului a măsurilor pe care le dispusesese cu privire la confiscarea bunurilor inculpaților și ale terțelor persoane'.

Este vorba de mai multe contestații depuse de ANAF, care solicita lamuriri cu privire la modalitatea de confiscare a bunurilor din dosarul ICA.

Lia Savonea a constatat ca, între timp, răspunderea penală a Cameliei Bogdan s-a prescris, dar decizia de incriminare a fost folosită de avocații lui Dan Voiculescu pentru a deschide un proces de revizuire la Tribunalul București.

La rândul ei, Camelia Bogdan preciza, într-un punct de vedere transmis presei, ca un judecător de camera preliminară, așa cum a fost cazul Liei Savonea, nu are competența să stabilească vinovația unei persoane, ci doar de a verifica legalitatea soluției procurorului. De asemenea, ea reclama faptul ca nu a fost audiată și nu a putut să se apere în instanța.